

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

I. Dies Septembris. Non homo præstat Deo beneficium in his, quæ dederit;
sed Deus in his, quæ acceperit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

QUOTIDIANA

CHRISTIANI MILITIS
TESSERA.

PARS TERTIA.

I. DIES SEPTEMBRIS.

Non homo præstat Deo beneficium in his, quæ dederit; sed Deus in his, quæ acceperit. *Salvianus ad Eccles. l. I.*

Pietas, est virtus una, & multiplex, utpotè, quæ se latè explicat ad virtutes non modò multas, sed omnes. Nos hîc ergò pietatem consideramus, quâ cultum Deo debitum actibus Fidei, Charitatis, aliarumque virtutum exhibere intendimus. In his potissimum elucet germana pietatis indoles; ut Divinis submittat humana; terrenis præferat cœlestia; fluxis proponat æterna: Deo offerat non tantum omnia sua, sed totum se. Scitè enim Gregorius Nazianzenus: (a) Deo, qui omnia creavit, à quo omnia, & in quem omnia, nullum satis dignum munus offerri potest; non modò, sed unus hominis opes in eam rem impendantur; sed neque, omnibus omnium hominum opibus, & operibus in

Pars III.

XX

unum

[a] Oras 32.

unum cumulat, eum honorare quispiam vellet. Si ratio, quam adfert Salvianus, convincet illum. (a) Quia etiam, quod homo habet, Dei, ac Domini sui munus est; ac per hoc, in his, quae offeruntur homine; homo non suum reddit, ac Dominus sumit. Itaque, cum offert quispiam facultates suas, offerat quasi presumptione donatis, sed quasi humiliter solventis: nec absolvere peccata sua credat, sed aliter; nec offerat cum redemptionis fiducia, sed cum sacrificantis officio; neque, quasi totum debitum reddere, quasi, vel parum de magno reddere cupiens. Quia tradat, quod habet; pro modo rerum non reddat, quod debet pro magnitudine peccatorum. Sed dicet aliquis: Totum ergo, oblaturus est Deo, quod habet? Non ergo totum, quod habet? si non putat se debere totum, quod habet.

II. Pius, non tantum se, & sua Deo tradit; sed soli Deo vivit. Sicut uniones, tametsi in mari nascuntur; tamen plus habent cognationis cum caelo, cui faciem reddunt: ita pius, & generosus animus, magis à caelo pendet, unde originem ducit; & à Deo, unde venit; quam à terrâ, in qua vivit. Itaque, sicuti heliotropium ad solem; sic anima pia convertitur perpetuo ad Deum solum; eumque respicit, ut suum solem. Neque longius à nobis procedendum est, ut intro eum possimus; cum nobis semper adsit, imò nobis intersit, quin etiam insit. Est quippe, non tantum nobis à latere, sed in corpore; non tantum nobis proximus, sed intimus: (b) In ipso enim vivimus, & sumus. Quocunque igitur te motu moveris; quemcunque vitae actum exerceas; quocunque in corporis situ, vel animi statu consistas; si non

[a] Ad Eccles. l. I. [b] Act. 17.

Septemb.
vinctet
Dei, ac
offerunt
inus sum
ates sua
asi humi
at, sed al
d cum so
reddere
ns. Quia
reddat, q
licet ali
Non o
quod h
radit; sed
nari nalc
cælo, cu
imus, mag
Deo, unde
icui h
itur per
uum sol
ut inter
imò noli
tantum
m nobis
vri
motu
quocun
tas; si
vivit

Tessera.

691

vis, si non moveris, si non exitis, nisi prorsus in Deo; nonne in omnibus illum potes respicere? Et ad quem potius convertes oculos, quàm ad illum, qui te diligit, ut pupillam oculi? Circa quem libentius occupaberis, quàm circa illum, qui te totum occupat? & dum occupat, totum satiat. Quis, vel quid te satiet inter omnia, quàm qui omnibus est omnia Deus? Unam tibi olim morituro, possint illa esse postrema verba, quæ fuerunt Pachonii! qui exhalaturus animam spiritum, hæc protulit ultima verba: *Tu Domine; quia ex quo suscepi hunc habitum Moysi, nunquam satiatus sum pane, & aqua; vel quacumque creaturâ aliâ, quam fecisti.*

III. Aude igitur, te totum reddere Deo, à quo totum accepisti; imò, qui se totum tibi toti donavit. Dic tui, plus mente, quàm ore: Accipe cor servi tui, in holocaustum gloriæ; sim tibi totus, & in omni tempore, & in omni loco dominationis tuæ, sacrificium laudis; sim totus, hostia Divini tui beneplaciti: hæc tu de me sit victoria, ut ego tuæ voluntatis sim victima. Immola me totum adorandæ tuæ voluntati; sacrificia me tuæ majori gloriæ, & præcipuo tuo honori. Deindè offero me ad quemlibet statum, in tempore, & æternitate, qui ad maiorem gloriam tuam erit; tum mihi diem Dominicum illucescere credens, quando apparebit mihi major gloria Domini mei, tum destructio mei placet Domine Jesu; si possit, & debeat esse fundamentum majoris gloriæ tuæ, aut, si aliud tibi placeat; da, ut spectaculum fiam mundo, & Angelis, & hominibus, tormentorum, quæ reservas in æternum peccatoribus; ut non moriantur, sed convertantur, & vivant; te suum Regem

Xx 2

agnoscent

agnoscentes, ut sic dilatem fines imperii tui, totum Deo uni committere, est omnes pietatis Deum numeros, absolvere. Nec facile delinquas tua omnia Deo delinquas. Intende igitur animi sequentia metra:

Si quis salvari vult, perpetuoque beari?

Christo devotum, studeat se tradere totum.

2. DIES SEPTEMBRIS.

Quid iniquius? quam velle sibi obtemperari minoribus, & nolle obtemperare majoribus? *gust. de Opere Monachor.*

Obedientia. I.

A Gnata pietati, est Obedientia. Quisquis enim, in Deum pius; est propter Deum, obedire promptus. Obedientia

hominis ad Deum, est affectio voluntatis conformata Deo. Obedientia hominis ad hominem, est habitata reverentia minoris ad maiorem. Commoda quæ gignit obedientia, sunt ut plurima, sic & maxima. In primis, sicut homine domi quiescente, Respublica fert leges, movet arma, præsidet Justitiæ, invigilat consilii sui mysteriis? unde cuivis privato, suorum commodis intento, salus, securitas, & felicitas. Sic & Ecclesia, omnibus suis subditis fert leges; pro eorum incolumitate sancit varia decreta; excogitat diversa, quibus eos ad salutem manuducat, prædica: quibus, subditi omnes si obediant, illud obtinent, quod soli Deo est singulare, non posse errare. Quantum igitur, est illud beneficium; inter caliginas, quas offundunt animi affectiones; inter errores, quos efficiunt cupiditates; inter ignorantias, in quibus